

Ignacy Dec

VII Zgromadzenie Generalne Konferencji Instytutów Katolickich Teologii (Sherbrooke, 1-6.08.1996)

Wrocławski Przegląd Teologiczny 4/2, 145-146

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OMÓWIENIA I RECENZJE

VII ZGROMADZENIE GENERALNE KONFERENCJI INSTYTUTÓW KATOLICKICH TEOLOGII (SHERBROOKE, 1-6.08.1996)

W dniach od 1 do 6 sierpnia 1996 r. na Uniwersytecie w Sherbrooke (Kanada – Quebec) odbył się VII Kongres Instytutów Katolickich Teologii.

Polskiemu czytelnikowi należą się – na początku tego sprawozdania – krótkie wyjaśnienia. Otóż instytucja *Conference of Catholic Theological Institutions* (COCTI) – *Conference des Institutions Catholiques de Theologie* (CICT) została założona 19 sierpnia 1978 r. w Porto Alegre w Brazylii. Na początku liczyła 98 członków. Obecnie liczy 110 członków z 32 krajów. Jej zadaniem jest wymiana informacji oraz współpraca między instytutami teologii katolickiej w skali poszczególnych kontynentów oraz całego świata. Konferencja-zrzeszenie realizuje ten cel przez kongresy, które odbywają się co trzy lata. Do tej pory odbyło się siedem światowych kongresów: 1978 – Porto Alegre, 1981 – Washington, 1984 – Tantur (Jerozolima), 1987 – Salzburg, 1990 – Bangalore, 1993 – Bogota i 1996 – Sherbrooke. Ponadto, także co trzy lata, rok przed spotkaniem światowym, odbywają się kongresy regionalne. Ostatnie spotkanie sekcji europejskiej odbyło się w Szwajcarii, w Lucernie, w dniach od 20 do 23 kwietnia 1995 r.

Na czele COCTI stoi Rada Administracyjna, w skład której w ostatniej kadencji (1993-1996) wchodził profesorowie: Lucien Vachon (Kanada) – przewodniczący, Karl W. Merks (Holandia) – wiceprzewodniczący, Raymond F. Collins (USA) – sekretarz-skarbnik, Jose Maria Canto (Argentyna) – reprezentant Ameryki Łacińskiej, Manuel Alarcon Vasquez (Meksyk) – reprezentant Ameryki Łacińskiej, John Manthadam (Indie) – przedstawiciel Azji, Johannes Banawiratma (Indonezja) – przedstawiciel Azji, Lawrence Cunningham (USA) – zastępca przewodniczącego oraz Christoph Theobald (Francja) – wicezastępca przewodniczącego.

Hasło siódmego zgromadzenia brzmiało: „Uniwersalność katolicka w obliczu różnorodności ludzkiej” (*L'universalité catholique face a la diversité humaine*), zaś główny temat kongresu był następujący: „Rola fakultetów teologii w aktualnym kontekście rewindykacji tożsamości” (*Le role des facultés de theologie dans le contexte actuel de revendications identitaires*). Językami kongresu były: język angielski, francuski i hiszpański. Wykład wstępny wygłosił światowej sławy filozof Jean Ladriere z Uniwersytetu Lovańskiego z Belgii. Mszy św. inauguracyjnej przewodniczył miejscowy arcybiskup Andrzej Gaumont. Poszczególne posiedzenia plenarne poświęcone były problemom teologiczno-społecznym pięciu kontynentów: Ameryki Łacińskiej, Azji, Afryki, Europy i Ameryki Północnej. Całość obrad prowadził prof. Christoph Theobald, dziekan Wydziału Teologicznego Centre

Sevres w Paryżu. Każde posiedzenie plenarne zawierało wykład podstawowy, dwa lub trzy komunikaty szczegółowe oraz czas przeznaczony na dyskusję. W ostatnim dniu miało miejsce generalne podsumowanie, dokonane przez prof. Theobalda. Prelegent pogrupował główne problemy Kościoła i teologii, właściwe dla poszczególnych regionów świata. Każdego dnia na zakończenie sesji przedpołudniowej odprawiano Mszę św. koncelebrowaną, posługując się trzema, wyżej wspomnianymi językami.

Kongres był niezwykle interesujący. Można było się zorientować w bogactwie problemów, jakimi żyją mieszkańcy naszej planety na poszczególnych kontynentach. Okazało się, że wydziały teologiczne w różnych regionach świata mają swoiste problemy, związane z specyficznymi stosunkami społeczno-politycznymi, a także religijnymi tam panującymi. Szczególnie owocne były dyskusje w czasie posiedzeń plenarnych oraz rozmowy indywidualne w kuluarach.

Ogółem w Kongresie wzięło udział 86 osób z 28 krajów świata. Z Polski było trzech przedstawicieli: ks. prof. Bogdan Czesz z PWT w Poznaniu, ks. dr Władysław Zuziak z PAT w Krakowie i ks. prof. Ignacy Dec z PFT we Wrocławiu. Następny kongres światowy odbędzie się w Europie, w Louvain, w 1999 r., zaś sekcja europejska spotka się na Malcie w 1998 r.

ks. Ignacy Dec

V ŚWIATOWY KONGRES FILOZOFII CHRZEŚCIJAŃSKIEJ (KUL, 20-25.08.1996)

Polska była w ostatnim czasie miejscem ważnych wydarzeń w dziedzinie życia filozoficznego. We wrześniu 1995 r. odbył się na Uniwersytecie Toruńskim im. Mikołaja Kopernika VI Polski Zjazd Filozoficzny, zorganizowany przez Komitet Nauk Filozoficznych Polskiej Akademii Nauk. Zjazd trwał 5 dni (5-9.09.) i zgromadził prawie 800 uczestników. Drugim wielkim wydarzeniem na polu filozofii był V Światowy Kongres Filozofii Chrześcijańskiej. Odbył się on w dniach 20-25 sierpnia 1996 r. w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim. Został zorganizowany przez Wydział Filozofii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego oraz World Union of Catholic Philosophical Societies. Wiodący temat Kongresu brzmiał: „Freedom in Contemporary Culture – Wolność w kulturze współczesnej”. Kongres zgromadził filozofów, myślicieli z 27 krajów świata.

Na ręce siostry prof. Zofii Zdybickiej, dziekana Wydziału Filozofii KUL, skierował Ojciec Święty Jan Paweł II z okazji Kongresu specjalny list. Czytamy w nim m.in. słowa: „Intelektualiści, zwłaszcza filozofowie, są powołani w szczególności do tego, by zgłębiać prawdę o ludzkiej wolności i przez to przyczyniać się do odpowiedzialnego korzystania z niej i budowania «kultury wolności»”. Nieco dalej zauważa, że „w kulturze współczesnej nastąpiło wyeksponowanie roli wolności przy jednoczesnym umniejszaniu roli prawdy, zwłaszcza prawdy obiektywnej na korzyść